

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 8. juni 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 811 (alm. del) efter ønske fra Holger K. Nielsen (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Sofie Carsten Nielsen (RV), Mattias Tesfaye (S) og Josephine Fock (ALT) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 811:

Er ministeren enig i, at Ombudsmandens tilkendegivelse på nederste halvdel af side 11 (det samlede punkt 6.4) i den endelige redegørelse om "Adskilt indkvartering af mindreårige gifte eller samlevende asylansøgere" ikke indebærer, at Ombudsmanden konkluderer, at det ikke var ministeriets hensigt at pålægge Udlændingestyrelsen en ulovlig praksis, men at Ombudsmanden derimod må lægge dette til grund, fordi de ikke er muligt for Ombudsmanden "nærmere at fastlægge indholdet af de mundtlige tilkendegivelser og drøftelser, som ifølge ministeriets oplysninger fandt sted mellem myndighederne" (jf. UUI alm. del – bilag 152)?

Svar:

1. Til brug for sin generelle undersøgelse vedrørende instruksen af 10. februar 2016 anmodede Folketingets Ombudsmand om bl.a. at modtage de sagsakter i Udlændinge- og Integrationsministeriet og Udlændingestyrelsen, der – uanset om de ligger før eller efter 10. februar 2016 – belyser myndighedernes retlige overvejelser i tilknytning til den omhandlede instruks tillige med de sagsakter, der knytter sig til udarbejdelsen af ministeriets generelle vejledning vedrørende rækkevidden af Danmarks internationale forpligtelser i sager om indkvartering af mindreårige ægtefæller.

I ombudsmandens undersøgelse indgår endvidere de udtalelser, som ministeriet og Udlændingestyrelsen har afgivet på foranledning af ombudsmanden.

2. I den endelige redegørelse fra Folketingets Ombudsmand af 23. marts 2017 (UUI alm. del – bilag 152) anføres det, at det efter ombudsmandens gennemgang af sagens akter og myndighedernes udtalelser ikke er muligt for ombudsmanden nærmere at fastlægge indholdet af de mundtlige tilkendegivelser og drøftelser,

21. juni 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 9313
Akt-id 249247

som ifølge Udlændinge- og Integrationsministeriet fandt sted mellem myndighederne.

Endvidere anføres det, at ombudsmanden må basere sin bedømmelse af sagen på de oplysninger, som fremgår af sagens dokumenter, eller som ministeriet er fremkommet med i udtalelserne til ombudsmanden. Ombudsmanden henviser i den forbindelse til ombudsmandslovens § 19, stk. 1, hvorefter myndigheder mv., der er omfattet af ombudsmandens virksomhed, er forpligtet til at meddele ombudsmanden de oplysninger samt udlevere de dokumenter mv., som forlanges af ombudsmanden.

I tilknytning hertil anføres det, at ombudsmanden herefter må lægge til grund, at det ikke var ministeriets hensigt at pålægge Udlændingestyrelsen en praksis, hvorefter mindreårige asylansøgere uden undtagelse – og dermed uden konkret vurdering af omstændighederne i de enkelte tilfælde – skulle indkvarteres adskilt fra ægtefællen eller samleveren, og at det således ikke var ministeriets samlede intention at pålægge styrelsen at iværksætte en ulovlig praksis.

I sin sammenfattende vurdering anfører ombudsmanden, at han er opmærksom på, at det efter ministeriets oplysninger samtidig blev antaget, at der ville være tilfælde, hvor der af hensyn til Danmarks internationale forpligtelser skulle gøres undtagelse til instruksen. Og ombudsmanden lægger til grund, at det ikke var ministeriets samlede intention at pålægge Udlændingestyrelsen at iværksætte en ulovlig praksis.

Men det er også ombudsmandens sammenfattende vurdering, at instruksen efter sit indhold var ulovlig, og at den samtidig medførte en betydelig risiko for, at der blev truffet forkerte afgørelser i de konkrete sager om adskilt indkvartering.

Inger Støjberg

/

Jesper Gori